

KABLE BIDEZKO GARRAIOAREN LEGE-AURREPROIEKTUARI BURUZKO TXOSTEN JURIDIKOA (TRAMITAGUNE: DNCG_LEY_109719/20_08)

I.- SARRERA

Garraio Plangintzaren Zuzendaritzak Kable bidezko Garraioaren Lege-aurreproiektuari buruzko txosten juridikoa eskatu dio Lurralde Plangintza, Etxebizitza eta Garraio Saileko Aholkularitza Juridikoari, administrazio-jardueren izapidetze elektronikorako Tramitagune kanalaren bitartez.

Espedientean honako dokumentu hauek sartu dira:

- Agindua, 2020ko abenduaren 18koa, Lurralde Plangintza, Etxebizitza eta Garraioetako sailburuarena, Kable bidezko Garraioaren Lege-aurreproiektua egiteko aurretiazko kontsulta publikoa egiteko dena.
- Kable bidezko Garraioaren lege-aurreproiektuaren aurretiazko kontsulta publikoaren izapidetan egindako ekarpenak.
- Agindua, 2021eko otsailaren 5koa, Lurralde Plangintza, Etxebizitza eta Garraioetako sailburuarena, Kable bidezko Garraioaren Lege-aurreproiektua egiteko prozedura hasten duena.
- Lege-aurreproiektuaren testuak, euskaraz eta gaztelaniaz.
- Justifikazio-memoria eta memoria ekonomikoa, Garraio Plangintzaren zuzendariak 2021eko apirilaren 7an sinatuak.
- Genero-inpaktuari buruzko aurretiazko txostena, lege-aurreproiektuari buruzkoa, Garraio Plangintzaren zuzendariak 2021eko apirilaren 7an sinatua.

- Agindua, 2021eko apirilaren 8koa, Lurralde Plangintza, Etxebizitza eta Garraioetako sailburuarena, Kable bidezko Garraioaren Lege-aurreproiektuari aldez aurreko onarpena ematen diona, bi hizkuntzetan, eta aurreproiektuaren testua eranskin gisa bi hizkuntzetan jasotzen duena.
- Kable bidezko garraioaren lege-aurreproiektuaren aurretiazko kontsulta publikoaren izapidean egindako ekarpenei buruzko txostena.

Aholkularitza Juridikoko Zerbitzuak txosten hau egin du, honako hauen arabera: Lurralde Plangintza, Etxebizitza eta Garraio Sailaren egitura organikoa eta funtzionala ezartzen duen urtarrilaren 19ko 11/2021 Dekretuaren 6.5 artikulua esleitutako eskumenak; Eusko Jaurlaritzaren Zerbitzu Juridikoa Antolatzeke ekainaren 2ko 7/2016 Legearen 4.a) artikuluan eta Jaurlaritzaren Zerbitzu Juridikoaren apirilaren 25eko 144/2017 Dekretuaren 10. artikuluan Zerbitzu Juridiko honi esleitzen zaion funtzioarekin bat.

II.- AURREKARIAK

Lehenik eta behin, esan beharra dago IX. Legegintzaldiaren amaieran, garraioen arloan eskumena duen sailak kable bidezko garraioaren lege-proiektua izapidetu zuela. Gobernu Kontseiluak 2012ko maiatzaren 29an onartu eta 2012ko maiatzaren 31n bidali zuen Legebiltzarrera.

Lege-aurreproiektua izapidetzeko esparruan, proposamena egin duen saileko zerbitzu juridikoaren txostena eta Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoaren 68/2012 Irizpena (2012-04-25ekoa) eman ziren. Eta harrezkero denbora luzea igaro den arren, esan daiteke aurreproiektu haren ildotik egindako erabaki juridiko askok indarrean jarraitzen dutela gaur egun, eta aztergai dugun lege-aurreproiektuari aplikatu dakizkiokeela, orain aurkezten zaigun testua edo corpusa aurrekoaren oso antzekoa delako, erregulazio berari funtsean eutsiz. Horrek esan nahi du, era berean, ekimen haren ondoriozko testua, zeina, berriz diogu, funtsean bat datorrela orain txostenaren xede den testuarekin, jada moldatu eta hobetu egin zela, izapidetze-prozesuan zehar egindako txosten eta alegazioei esker, eta horrek, zalantzarik gabe, eragin du informatzaile honek artikulua fiskalizatzeko edo zenbatzeko ahalegin txikiagoa egitea.

III.- LEGE-AURREPROIEKTUAREN DESKRIBAPENA

Aurreproiektuak 38 artikulua ditu, lau kapituluatan banatuta, xedapen gehigarri bat, lau xedapen iragankor eta azken xedapen bat.

- ✓ Lehenengo kapituluak - "Xedapen Orokorrak" - 11 artikulua ditu, eta legearen xedea, aplikazio-eremu objektiboa eta helburuak ezartzen ditu, baita eskumen-araubidea ere. Bestalde, kable bidezko garraio-instalazioen sailkapena ezartzen du, sektoreko legeriara, segurtasunera eta erregistrora egokitu beharrekoa, baita horien babes-eremua eta instalazioen erabiltzaileentzako eskubideak, betebeharrak eta debekuak ere.
- ✓ Bigarren kapituluak, "Instalazio- eta ustiapen-araubide administratiboa", zerbitzu publikokotzat zein zerbitzu publikokotzat hartzen ez diren garraio publikoko instalazioen araubide juridikoa, prozedurazkoa eta kontratuzkoa ezartzen du, baita garraio pribatuko instalazioen araubide juridikoa ere.
- ✓ Hirugarren kapituluak - "Instalazioak ikuskatzea eta kontrolatzea" - Legean aurreikusitako zerbitzuak eta jarduerak ikuskatzeko eta kontrolatzeko araubidea arautzen du.
- ✓ Laugarren kapitulua zehapen-araubideari buruzkoa da.
- ✓ Xedapen gehigarri bakarrak gaikuntza ematen dio Eusko Jaurlaritzari, zehapenen diru-zenbatekoa egokitu dezan kontsumoko prezioen indizeen bilakaeraren arabera.
- ✓ Xedapen iragankorrek araubide iragankorra ezartzen dute, legea erregelamendu bidez garatzen ez den bitartean; udalen subrogazioa xedatzen dute, baldin eta udal horien udal-mugardean badaude hiri-eremuko zerbitzu publikoko igogailuak, Eusko Jaurlaritzak erakunde emaile gisa duen posizioan administrazio-emakida dutenak edo izan dutenak, bertan aurreikusitako baldintzetan; era berean, 50.000 biztanletik gorako udalen subrogazioa xedatzen dute, baldin eta beren udal-mugardean badaude administrazio-emakiden mende dauden edo egon diren hiri-eremuko kable bidezko garraio-instalazioak, Eusko Jaurlaritzak erakunde emaile gisa duen posizioan.; eta, azkenik, legea indarrean sartzean izapidetzen ari diren baimenen eta emakiden espedienteen araubide iragankorra ezartzen dute.

- ✓ Azken xedapenak araua indarrean noiz sartuko den arautzen du.

IV.- EGINDAKO IZAPIDEAK

Orain arte egindako izapideak Xedapen Orokorrak Egiteko Prozedurari buruzko abenduaren 22ko 8/2003 Legean eta gai horren inguruan Gobernu Kontseiluak hartutako erabakietan xedatutakoa errespetatu du.

Zehazki, Administrazio Publikoen Administrazio Prozedura Erkidearen urriaren 1eko 39/2015 Legean ezarritako aurretiazko kontsulta-izapidea egin da, Gobernu Kontseiluaren 2017ko abenduaren 12ko Erabakiarekin bat etorritz. Erabaki horren bidez, xedapen orokorrak egiteko prozedura aplikatzeari buruzko jarraibideak onartzen dira.

Gainera, lege-aurreproiektua izapidetzean, errespetatu egin da Gobernu Kontseiluaren 2013ko maiatzaren 14ko Erabakia, lege, legegintza-dekretu, dekretu edo aginduaren forma hartzen duten xedapen orokorrak bi hizkuntzatan idazteko neurriak onartzen dituen. Prozeduran emandako aginduek eta aldeztatik onartu den lege-aurreproiektuak bi hizkuntzetan izan dute bertsioa.

Espediente elektronikoa ikusita, ezin da egiaztatu lege-aurreproiektua Legebiltzarrera bidali den, Jaurlearitzari buruzko ekainaren 30eko 7/1981 Legearen 56.1 artikulua arabera (ekainaren 2ko 8/2016 Legeak aldatu zuen lege hori). Hala ere, hasteko aginduan hala jasota dagoenez, pentsatzekoa da izapide hori bete dela edo, bestela, nahitaez beteko dela.

Espedientean sartu dira orain arte behar izan diren nahitaezko memoriak: justifikazio-memoria eta memoria ekonomikoa, genero-inpaktuari buruzko aurretiazko txostena egiteaz gain, bat etorritz genero-inpaktuaren aurreko ebaluazioa gauzatzeari buruzko jarraibideekin eta gizonen eta emakumeen arteko desberdintasunak ekidin eta berdintasuna sustatzeko neurriak hartzeari buruzkoekin. Jarraibide horiek Gobernu Kontseiluaren 2012ko abuztuaren 21eko Erabakiaren bidez onartu ziren.

Memoria horiei dagokienez, aurreproiektuaren edukia aztertzean aurrerago adierazten dena alde batera utzita, 39/2015 Legearen 130. artikuluan xedatutakoaren arabera, proiektuaren justifikazio-memoriak arauaren eraginkortasuna ebaluatzeko sistema jaso beharko luke.

Hasteko agindua eta alde z aurreko onespenera, arau-proiektuarekin batera, Legesarea lankidetzaren espazioan argitaratu dira, 2010eko abenduaren 28ko Akordioaren 1.2 atalarekin bat etorritik.

V.- ESKUMEN-ALDERDIAK ETA ARAU-ESPARRUA

Abenduaren 18ko 3/1979 Lege Organikoaren bidez onartutako Euskal Herriko Estatutuaren 10.32 artikuluan xedatutakoaren arabera, Euskal Autonomia Erkidegoko Administrazioak eskumena du legegintzako ekimen hau gauzatzeko: "*Euskal Autonomia Erkidegoak eskumen eskusiboa du honako gai hauetan: trenbideak, lehorreko, itsasoko, ibaietako eta kable bidezko garraioa, portuak, heliportuak, aireportuak...*". Jakina, eskumen hori kable bidezko garraioa mugatzen da, baldin eta ibilbide osoa Euskal Autonomia Erkidegoan egiten bada, Konstituzio Auzitegiak behin eta berriz berretsi duenez (denen erakusgarri, 118/1996 KAE, ekainaren 27koa).

Egin-eginean ere, garraioen alorreko eskumenak Estatuaren eta autonomia-erkidegoaren artean banatzeari dagokionez, jurisprudentziak ezarri izan du lurralde-elementua erabakigarria dela, eta EKren 148.1.5 artikulua aipatzen duen eskumen eskusiboa dela ibilbide osoa autonomia-erkidegoaren lurraldean garatzen duten garraioetarako, garraio hori igarotzen ez den neurrian baino ezin baita eskumen eskusiboa esleitu, beste autonomia-erkidego batena, kasu horretan izango bailitzateke haren antolamendua Estatuaren eskumen eskusiboa, 149.1.21 artikulua aplikatuta.

Hain zuzen ere, Konstituzio Auzitegiaren 118/1996 Epaiak ebatzi egiten ditu honako hauek jarritako konstituzio-contrakotasuneko errekursoak: Espainiako Gobernua, ibilgailu motordunen bidezko errepideko garraioa arautzen duen Kataluniako maiatzaren 28ko 12/1987 Legearen aurka; eta Generalitateko Gobernua eta Kataluniako Parlamentua, Lurreko Garraioen Antolamenduari buruzko uztailaren 30eko 16/1987 Legearen aurka, baita Lege Organikoaren zenbait artikuluen aurka ere

(estatuaren ahalmenak autonomia-erkidegoei eskuordetzekoa, errepideko eta kable bidezko garraioei dagokienez). Eta epai horrek berebiziko garrantzia du; izan ere, konstituzio-kontrakotasuneko errekurtsio horiek batera ebaztean, eskumenen zedarritzea finkatzen du, lurreko garraioen antolamenduaren inguruan doktrina-eztabaidaren xede ziren eskumen-gaien aniztasunari helduz, eta aurreko konstituzio-jurisprudentzia errepikatzen du, lurreko garraioen antolamenduaren eskumen-ereduari buruzko eztabaida zabal eta global baten barruan. Horrela, lurreko garraioen arloko eskumenen mugaketari buruzko gatazka konpontzen du eta, gainera, doktrina garrantzitsu bat gehitzen du Konstituzioaren 149.3 artikulua osagarritasun-printzipioaren interpretazioari dagokionez. Epaiaren barruan duen proiektio zehatza alde batera utzita, Autonomien Estatuaren egitura juridikoaren definizioan aurrera egiten saiatzen da.

Hala, Konstituzio Auzitegiaren 118/1996 Epaiak, EKren 149.1.21 artikulua ezarritako eskumen-mugaketan oinarrituta, labur-labur gogorarazten du Konstituzio Auzitegiak lurreko garraioen arloko eskumen-mugaketari buruz emandako doktrina, ondoren adierazten diren hiru alderdiak (1. OJ) jorratzen dituena.

Lehenik eta behin, garraioaren kontzeptua biltzen duen esparru materiala mugatzen du, eta gogorarazten du pertsonak edo salgaiak lekualdatzeko zerbitzua emateko baldintzak antolatzeari buruzko jardura publikoek osatzen dutela, eta gai horren funtsezko xedea pertsonak edo gauzak leku batetik bestera eramatea dela.

Bigarrenik, arlo horretako eskumenen banaketari dagokionez, gogorarazi du garraioaren ekintza-eremuaren lurralde-irizpidea erabakigarria dela; izan ere, autonomia-erkidegoei dagokie ibilbide osoa autonomia-erkidegoaren lurraldean egiten duten garraioen gaineko eskumen eskusiboa, eta hortik ondorioztatzen da *"Estatuak ezin du eraginik izan erkidego barruko garraioen antolamenduan, salbu eta garraioa ez den beste titulu batzuen bidez egiteko gaituta badago"*.

Eta, azkenik, Konstituzio Auzitegiak araugintza-eskumenen eta betearazpen-eskumenen artean azpimarratutako desberdintasuna ere errepikatzen du; izan ere, lehenengoei dagokienez, zorrotasunez aplikatu behar da lurraldearen irizpidea, eta bigarrenak, berriz, irizpide horretatik deskonektatuta geratzen dira nolabait.

Horrenbestez, Konstituzio Auzitegiak, 118/1996 Epaian, ukatu egiten du Estatuak garraio guztien erregulazio orokorra emateko gaikuntza-titulua izatea, eta berretsi egiten du lurralde-irizpidea funtsezko elementua dela lurreko garraioen eskumenen banaketan, eta horren ondoren bereizi egiten ditu autonomia-erkidego barruko garraioak, autonomia-erkidegoaren eskumena eta autonomia-erkidegoaz gaindiko garraioa, edo Estatuaren eskumena.

Bestalde, 118/1996 Epaiak berak aztertzen du osagarritasun-klausulari orokorrean aplikatu beharreko arau-esparru homogeneo bat ezartzeko estatu-asmoa. Gainera, autonomia-erkidegoen legegintza-jarduerarik eza eskatzen du. Epai hori (2. OJ) Espainiako Konstituzioaren 149.3 artikulua araberan *"Estatuko zuzenbidea autonomia-erkidegoetako zuzenbidearen osagarria izango da beti"*. Konstituzioaren testuaren beraren ekonomiaren barruko aurreikuspen horrek erakusten duenez, *"konstituziogilearen kezka erraz uler daiteke, beraz: kontua da, haren bilakaera beharrezkoa eta aurreikusi ezina izan arren, ordenamenduaren osotasunak ez izatea, ez eskumenak bere gain hartu ez izanagatik (eta helburu horretara bideratzen dira Estuari hondar-izaeraz esleitzen zaizkionak), ez hasieran egikaritu ez izanak sor ditzakeen hutsuneengatik (eta helburu horretara bideratzen da osagarritasun-klausula)"*. Hortik aurrera, epaiak gogoratu egiten du konstituzio-doktrina ebolutiboa osagarritasun-klausulari buruz (5. OJ), eta bi ondorio ateratzen ditu horretatik (6. OJ): batetik, zuzenbide autonomikoaren aplikatzaileak Estatuko Zuzenbidearen osagarritasuna murriztu behar du, dagozkion interpretazio-arauak erabiliz, eta legegileak ez du zuzenean ezarri behar, asmo eskusibo horrekin bereziki onartutako arauetatik; eta, bestetik, Estatuak ezin du eman eraginkortasun osagarri hutsa duen araurik, arau horiek emateko osagarritasunaren erregela oinarritzat hartuta, eskumetitularik ez duten gaietan, ez delako klausula unibertsala eskumenak esleitzeko. Konstituzio Auzitegiaren 147/1991 epaiak eutsi egin zion, ondorio gisa, funtsezko doktrinari. Orain, eskumenik eza akastuntzat jotzen da, eta, horregatik, deuseztat jotzen dira Estatuak autonomia-erkidegoen eskumen eskusiboko gaietan zuzenbide osagarria sortzeko ematen dituen arauak. Tesi hori, hala ere, bateragarria zen Estatuak arau osagarri hutsak emateko aukerarekin, gai horretan eskumenak zituen kasuetan (oinarrizkoa arautzeko). 118/1996 Epaiak puntu hori berrikusi zuen. Hala, honako hau da epaiak ezartzen duen osagarritasun-printzipioari buruzko doktrina berria (6. OJ):

“Azaldutako doktrinaren arabera, osagarritasun-klausula Konstituzioaren aurreikuspen bat da, EKren arabera, Zuzenbidearen aplikatzaileari zuzendua, ordenamendu autonomikoaren hutsuneak nola bete behar diren adieraziz, hutsunerik baldin badago.

Horren arabera, behin Zuzenbidearen aplikatzaileak, interpretaziorako ohiko bitartekoak erabiliz, hutsune bat identifikatu duenean ordenamendu autonomikoan, hutsune hori bete beharko du Estatuak Konstituzioak esleitzen dizkion eskumenak baliatuz emandako arau egokietara jotz: horretan datza Estatuako Zuzenbidearen osagarritasuna, bere izaeragatik beragatik ez baitakar inolako eskumen-esleipenik.

Horregatik, Estatuak gai jakin bat arautzen duten arau juridikoak eman ahal izateko, ez da nahikoa gai horretan edozein eskumen esleitzen dion titulu bat izatea, baizik eta kasuan kasuko erregelamendua ezartzeko gaitzen duen titulu espezifiko hori argudiatu ahal izatea, eta Konstituzio Auzitegiaren 147/1991 Epaian, transkribatu berri dugun horretan, adierazi bezala, ezin du osagarritasun-klausula halakotzat hartu”.

Garraioari buruzko aurreko doktrina proiektatuz, eta autonomia-erkidego guztiek erkidego barruko garraioen arloko eskumen eskusiboaren bereganatu dutela egiaztatu ondoren, Konstituzio Auzitegiak (7. OJ) honako hau adierazi du:

“Beraz, zalantzarik gabe, lurreko garraioen arloan, Estatuak ezin du arau osagarririk eman, autonomia-erkidegoen eskumen eskusiboaren mende dauden garraioak arautzeko soilik. Erkidego barruko lurreko garraioei aplikatzekoak diren arauak (autonomia-erkidego bakoitzean, hutsuneak eskaintzen badituzte) interpretaziorako ohiko arauen arabera integratu beharko dituzte Zuzenbidearen aplikatzaileek, Estatuako Zuzenbidearen osagarritasun-klausula barne (EKren 149.3, in fine). Baina osagarritasuna aldarrika daiteke, oinarritzko arauak hala xedatzen duelako, Estatuak bere eskumeneko gaietan baliozko eran emandako arauen arabera: bai erkidegoen arteko garraioari buruzko manuak, bai autonomia-erkidegoaren eskumeneko garraioei aplikatu beharreko manuak, baina Estatuaren eskumen-tituluetan oinarrituta, “Garraioa” ez beste batzuetan, baina horrek ez du esan nahi manu horiek aplikatu behar direnik, dagokion gaian erregulazio autonomikorik ez badago; osagarri gisa aipatutako manuen aplikazioa eskubidearen aplikatzaileak hutsune bat identifikatzearen mende egongo da”.

Horrenbestez, deklarazio horren ondorio logikoak aterata, Konstituzio Auzitegiak uste du Estatuak eskumen partekatuak dituen gaietan ezin duela arau juridiko osagarririk sortu, Estatuak eskumen partekatuei emandako tituluak gaindituta eta Konstituzioak eta autonomia-estatutuek autonomia-erkidegoei erreserbatutako eremuan sartuta (6. OJ).

EAEk garraioen arloan duen eskumen eskusiboari buruz orain arte esandakoaz gain, gaineratu behar dugu Euskal Autonomia Erkidegoko Autonomia Estatutuaren 12.9 artikulua xedatzen duela EAERI dagokiola abiaburua eta helmuga Euskal Autonomia Erkidegoaren lurralde barruan duten bidaiarien garraioaren antolamenduari buruzko Estatuak legeria betearaztea, nahiz eta aipatutako Estatuaren titulartasuneko azpiegiturretan zehar egin garraioa (EKren 149.1.21 artikulua), Estatuak beretzat gordetzen duen zuzeneko betearazpenari kalterik egin gabe. Horrek garrantzi berezia du, gaikuntza-tituluak emateari, ikuskatzeari, zehapenei eta abarri buruzkoa baita, baina ez dio eragiten aztertzen ari garen aurreproiektuari.

Beraz, Euskal Autonomia Erkidegoa denez erkidego barruko garraioei buruzko legeak egiteko eskumen-titulu nahikoa duen administrazio bakarra, kontuan hartu behar da, hala ere, Estatuak errepide eta kable bidezko garraioen arloan dituen ahalmenak autonomia-erkidegoetan eskuordetzeari buruzko uztailaren 30eko 5/1987 Lege Organikoak zabaldu egiten dituela Euskal Autonomia Erkidegoak kable bidezko garraioaren arloan dituen eskumenak, eta honela dio 9.1 artikulua: *“teleferikoetan edo kable bidezko trakzioa egiten den bestelako bitartekoetan egindako garraioei dagokienez, Estatuaren eskumenero errodadura-bide finkorik ez badago, 2. artikuluan bidaiariak errepidez garraiatzeko zerbitzu erregularren inguruan aurreikusitako funtzioen antzekoak eskuordetzen zaizkio dagokion autonomia-erkidegoari”*. Bestalde, lege horren 2. artikulua bidaiarien barneko linea erregularretan sartutako zerbitzu partzialak aipatzen ditu, ibilbidea autonomia-erkidego bat baino gehiagoren lurraldetik igarotzen denean. Honela definitzen dira: garraio publiko erregularreko linea baten bidalketak, egutegiarekin eta, hala badagokio, ordutegi propioarekin linea nagusiaren tarte zatikatuak ustiatzen dituztenak eta oso-osorik autonomia-erkidego baten lurralde-eremuaren barruan daudenak. Laburbilduz, eta horrek EAEn eraginik ez badu ere, aipatutako legearen 9.2 artikulua honako hau xedatzen du: *“eskuordetzea garraioaren ibilbidearen zatirik handiena igarotzen duen autonomia-erkidegoan egin dela ulertuko da, neguko edo eskiko geltokien garraio osagarriak direnean izan ezik;*

kasu horretan, geltokiaren edo haren instalazio gehienek gainera eskumena duen autonomia-erkidegoari dagokio eskuordetzea".

Bestalde, kable bidezko garraioaren arloa Euskal Autonomia Erkidegoak aztertzen ari garen legegintza-ekimenari ekiteko duen eskumenaren oinarri den titulu nagusia den arren, beste eskumen-titulu batzuk ere hartu behar dira kontuan; izan ere, lege-aurreproiektuak I. kapituluan arautzen ditu erabiltzaileentzako eskubideak, betebeharrak eta debekuak, Autonomia Estatutuaren 10.28 artikulua babestean. Artikulu horrek kontsumitzaileen eta erabiltzaileen defentsa eskumen eskusibotzat hartzen du. II. kapituluan, Euskal Herriko Autonomia Estatutuaren 11.1.a) artikulua babestutako ingurumen-inpaktuaren ebaluazioak ingurumenaren eta ekologiaren arloko legeak garatzeko eta betearazteko eskumena jasotzen du; edo, azkenik, I., II. eta III. kapituluetan, instalazioen segurtasunari eta autobabes-planei erreferentzia egiteak Euskal Autonomia Erkidegoari babes zibilararen arloko eskumena ematea dakar. Segurtasun publikoa EKren 149.1.29 artikuluko segurtasun publikoaren zati bat da, Estatuaren eskumen eskusibokoa bada ere, Konstituzio Auzitegiak onartuta duenez, EAERI baitagokio bere lurraldean babes zibila antolatzea, hainbat eskumen-tituluren arabera, hala nola pertsonak eta ondasunak babestea, baita poliziaren arloan ere (Autonomia Estatutuaren 17. artikulua bidez onartu dira), baina baita ikuskizun publikoetan, ingurumenaren babesean, osasunean, nekazaritza eta mendietan, errepideetan, lurralde-antolamenduan, itsas salbamenduko estatu-legeriaren betearazpenean eta abarretan ere.

Bestalde, lege-aurreproiektuak toki-administrazioen eskumenak azpimarratzen ditu. Horrela, apirilaren 7ko 2/2016 Legeak aipatzen dituen subsidiariorotasun- eta proportzionaltasun-printzipioei jarraikiz, aurreproiektuaren zioen azalpenean adierazten den bezala, 50.000 biztanletik gorako udalei ahalmen hauek esleitzen dizkie: hiri-eremuk kable bidezko garraio-instalazioak ezartzea, antolatzea, kudeatzea, ikuskatzea eta zehatzea; dagozkien gaikuntza-tituluak ematea; hala badagokio, zerbitzu horien tarifa-araubidea finkatzea; enpresa ustiatzaileak instalazio horiei dagokienez dituen betebeharrak betetzen direla kontrolatzea; lehendik dauden eta administrazio-emakidaren araubidean ustiatu izan diren zerbitzu publikoko eta hiri-eremuk igogailuak kokatuta dauden udalerriko udalak subrogatzea aurreikusten du. Eusko Jaurlaritzak erakunde emaile gisa duen jarrera, baita 50.000 biztanletik gorako udalek dutena ere, udalerrian dauden zerbitzu publikoko funikularrei dagokienez, emakida bidez ustiatu badira.

Bestalde, udalerriek eskumenak dituzte garraioaren arloan, baita eskumen horiek baliatzean elkartzen diren beste gai batzuei dagokienez ere, aztergai dugun aurreproiektuak eragiten baitie, hala nola:

- ✓ *"Bidaiarien hiri barruko garraio publikoa -garraibidea edozein dela- eta horien inguruko diziplina ezartzea, betiere garraioa udalerraren barruan egiten bada osorik"* (Euskadiko Toki Erakundeei buruzko apirilaren 7ko 2/2016 Legearen 17.1.18 artikulua; aurrerantzean, ETEL)
- ✓ *"Udalerriko bideetan, pertsona, ibilgailu -motordun zein bestelakoak- eta animalien mugikortasuna eta irisgarritasuna nahiz pertsona eta salgaien garraioa antolatzea, kudeatzea, sustatzea eta diziplina-modua zehaztea; horretarako, beharrezko iritzitako baliabide materialak, teknikoak eta giza baliabideak jarri ahal izango dituzte"* (ETEL 17.1.32)
- ✓ *"Hirigintzaren antolamendua, kudeaketa, exekuzioa eta diziplina"* (ETEL 17.1.9)
- ✓ *"Ingurumenaren babesa eta garapen jasangarria modu osagarrian antolatzea, sustatzea, kudeatzea eta defendatzea ..."* (ETEL 17.1.8)
- ✓ *"Udalerrarenak diren herri barruko bide publikoak eta baserri-bideak antolatzea eta kudeatzea (kontserbatzea eta mantentzea barne)"* (ETEL 17.1.31)
- ✓ *hirigintza; b) hiri-ingurumena; d) bide-azpiegitura; g) trafikoa, ibilgailuen aparkalekua eta mugikortasuna. Hiriko garraio kolektiboa* (Toki Araubidearen Oinarriak arautzen dituen apirilaren 2ko 7/1985 Legearen 25.2. artikulua)

Bestalde, Toki Araubidearen Oinarriak arautzen dituen Legearen 86.2 artikulua arabera, *"Toki-erakundeen alde gordetzen dira funtsezko jardura edo zerbitzu hauek: (...) bidaiarien garraio publikoa, aplikatzekoa den legeria sektorialean aurreikusitakoaren arabera (...)"*. Erreserba horrek dakar zerbitzuaren titulartasuna toki-erakundeari esleitzea, eta, ondorioz, zerbitzua emateko moduan mugak eta baldintzak ezartzeko aukera, legeak ezarritako mugen barruan. ETELen 96.3 artikulua, bere aldetik, aukera ematen die toki-erakundeei, monopolio-araubidean, Estatuko edo autonomia-erkidegoko legeak haien alde erreserbatutako funtsezko jarduerak edo zerbitzuak emateko.

Toki-erakundeek dituzten eskumen konkurrente horien norainokoari eta ondorioei buruz luze eta zabal hitz egiteko aukera izan dute bai Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoaren 2019ko azaroaren 19ko 188/2019 irizpenak bai Tokiko Gobernuen Batzordeak 2019ko uztailaren 10ean emandako txostenak. Bi kasuetan, aurreko legegintzaldian izapidetutako Euskadiko Mugikortasun Jasangarriaren Lege-aurreproiektua izan da, eta horri lotzen gatzazkio oso-osorik. Hala ere, arlo horretan azpimarratuko genuke aurreproiektuak argi eta garbi mugatu behar dituela toki-erakundeei esleitzen zaizkien eskumenak. Esleipen horrek ETELen ezarritako eskumen propioen zerrenda errespetatu beharko du.

Barne mailan, lurreko, itsasoko, ibaietako eta kable bidezko garraioen arloko eskumena Lurralde Plangintza, Etxebizitza eta Garraio Sailari dagokio, irailaren 6ko 18/2020 Dekretuaren 11.1.i) artikuluaekin bat. Dekretu hori Lehendakariarena da, eta Euskal Autonomia Erkidegoaren Administrazioiko sailak sortu, ezabatu eta aldatzen ditu, eta horien egitekoak eta jardun-arloak finkatzen ditu.

Eta Lurralde Plangintza, Etxebizitza eta Garraio Sailaren egitura organikoa eta funtzionala ezartzen duen urtarrilaren 19ko 11/2021 Dekretuaren 14.1.c) artikulua araberan, Azpiegitura eta Garraio Sailburuordetzak "lurreko, itsasoko, ibaietako eta kable bidezko garraioen" jarduera-eremua zuzendu eta koordinatzen du.

Aurreproiektuaren arau-esparruari dagokionez, zioen azalpenean dago xehatuta, eta, funtsean, Europar Batasuneko araudi teknikoak osatzen du, hau da, honako hauek: Europako Parlamentuaren eta Kontseiluaren 2016/424 (EB) Erregelamendua, 2016ko martxoaren 9koa, pertsonak kable bidez garraiatzeko instalazioei buruzkoa; Europako Parlamentuaren eta Kontseiluaren 2014/33/EB Zuzentaraua, 2014ko otsailaren 26koa, igogailuei buruzkoa; eta estatuko araudia. Azken hori honako hauek osatzen dute: 16/1987 Legea, uztailaren 30ekoa, Lurreko Garraioen Antolamenduari buruzkoa; 4/1964 Legea, apirilaren 29koa, teleferikoen emakidari buruzkoa; eta 673/1966 Dekretua, martxoaren 10ekoa, haren aplikazio-araudia onartu zuena.

Agian, trenbideko bidaiari-garraioen arteko funikularren kokapena kontuan hartuta, errodadura-bide batetik igarotzeko ezaugarri nagusia kontuan hartuta (kable bidezko garraioaren berezko araudia aplikatuko zaie, beren funtzionamenduan trakzio-elementu horrek esku hartzen duen neurrian), Trenbide Sektorearen irailaren 29ko 38/2015 Legea eta abenduaren 30eko 2387/2004 Errege Dekretua gehitu beharko

lirateke. Horren bidez, Trenbide Sektorearen Legea garatzeko Erregelamendua eta bidaiariak trenbidez eta errepidez garraiatzeko zerbitzu publikoei buruzko Europako Parlamentuaren eta Kontseiluaren 2007ko urriaren 23ko 1370/2007 Erregelamendua (EE) onartu ziren, Lege Garapen eta Arau Kontrolerako Zuzendaritzak emandako 37/2016 IL legezkotasun-txostenean iradokitzen den bezala, Ingurumen eta Lurralde Politika Saileko Garraio Plangintzaren Zuzendaritzak egindako kontsultaren harira, Artxandako funikularraren garraio-zerbitzua emateari dagokionez.

Era berean, funikularra trenbideko garraio gisa katalogatzearen alde egiten du otsailaren 27ko 41/2001 Dekretuaren bidez onartutako EAEko Trenbide Sarearen Lurraldearen Arloko Planak.

Bestalde, kable bidezko garraio-instalazioak eraiki, zerbitzuan jarri eta ustiatzeari aplikatu beharreko araudi teknikoa, Aurreproiektuaren 6. artikulua ezarritakoarekin bat, honako xedapen hauek osatzen dute: Agindua, 1998ko urtarrilaren 14koa, bidaiariak garraiatzeko teleferikoen eta funikularren instalazioak eraikitzeko eta ustiatzeko baldintza teknikoen agiria onartzen duena; eta, Ebazpena, 2008ko urtarrilaren 10ekoa, Industria Garatzeko Zuzendaritza Nagusiarena, ekainaren 28ko 596/2002 Errege Dekretuaren esparruko arau bateratuen zerrenda argitaratzen duena.

Azkenik, igogailuen araudi teknikoa eta segurtasunekoa, aurreproiektuaren bigarren xedapen iragankorrak aipatzen dituenak, honako arau hauetan jasotzen da: Europako Parlamentuaren eta Kontseiluaren 2014/33/EB Zuzentaraua, 2014ko otsailaren 26koa, igogailuen eta igogailuetarako segurtasun-osagaien arloan estatu kideen legeriak bateratzeari buruzkoa; eta, 203/2016 Errege Dekretua, maiatzaren 20koa, igogailuak eta igogailuen segurtasun-osagaiak merkaturatzeko funtsezko segurtasun-betekizunak ezartzen dituena.

Europar Batasuneko erregelamenduari dagokionez, Estatu Kontseiluaren azaroaren 8ko 1082/2012 Irizpenak egin zuen bezala, honako hau xedatu zuen: *“Europako erregelamenduak zuzenean aplikatzekoak dira, eta, Justizia Auzitegiak interpretatu duenez, ez dira beharrezkoak barneko harrera-neurriak, eta, gainera, ez dira gomendagarriak; izan ere, Europako arauaren edukiaren erreprodukzio partzialari edo zehaztugabeari lotutako arriskuak dakartza horrek, eta nahasmena eragin dezake arauaren izaerari, indarraldiari eta kontrolari dagokienez. Erregelamendua erreproduzitzeko neurri nazionalak debekatzeak ez du eragozten estatu kideek beren*

antolamenduak arazteko duten betebeharrak, zuzenean aplikatzekoak diren arau horien aurkako barne-xedapenak kanporatuz, ezta horien garapenaren bidez kotasuna ere, baldin eta arau horiek – edo beren eskumenetik ondoriozta daitekeenak – estatu kideei betearazpen-neurriak hartzeko gaikuntza ematen badiete”.

VI.- AURREPROIEKTUAREN ETA ARTIKULUEN AZTERKETA

VI.1.- Aurreproiektua eskumen-banaketaren ikuspegitik aztertzeari dagokionez, adierazi behar da inplikaturako administrazioen eskumenak errespetatzen dituela.

Estatutik hasita, proiektaturiko arau-testuak ez du gaiari eragiten dioten eta oinarrizko izaeraz eman diren estatu-arauetan jasotako erregulazioa urratzen duenik. Ez du eraginik, beraz, Lurreko Garraioen Antolamenduari buruzko uztailaren 30eko 16/1987 Legearen edukietan, teleferikoen emakidari buruzko apirilaren 29ko 4/1964 Legearen edukietan eta Trenbide Sektoruari buruzko irailaren 29ko 38/2015 Legearen edukietan.

Bestalde, aurreproiektuaren hainbat artikulutan aipatzen dira instalazioak eraikitzeko eta ustiatzeko kontratuak, horien esleipena edo administrazio-klausula zehatzen agiriak, zerbitzu publikokotzat jotzen diren garraioei dagokienez. Eta puntu honetan azpimarratu behar da EKren 149.1.18 artikulua Estatuari esleitzen diola administrazio-kontratu eta -emakiden gaineko oinarrizko eskumen eskusiboa. Eskumen eskusibo hori baliatuz, Lurreko Garraioen Antolamenduari buruzko uztailaren 30eko 16/1987 Legeak kontratazioari buruzko erregulazioa jasotzen du, besteak beste, 71. artikulutik 73.era bitartekoetan. Bestalde, Euskal Autonomia Erkidegoak administrazio-kontratu eta -emakiden arloan duen eskumena, Euskal Herriko Autonomia Estatutuaren 11.1.b) artikulua araberak, Estatu oinarrizko legeria lege bidez garatu eta bere lurraldean betearaztekoa da.

Europako Parlamentuaren eta Kontseiluaren 2014ko otsailaren 26ko 2014/23/EB Zuzentarauak, emakida-kontratuak esleitzeari buruzkoak, aplikazio-eremutik kanpo uzten ditu bidaiarien garraio zerbitzu publikoen emakidak; izan ere, horiei Europako Parlamentuaren eta Kontseiluaren 2007ko urriaren 23ko 1370/2007 (EE) Erregelamendua aplikatzen zaie, trenbideko eta errepedeko bidaiarien garraio zerbitzu publikoei buruzkoa. Estatu mailan, uztailaren 4ko 9/2013 Legeak, uztailaren 30eko 16/1987 Legea aldatzen duenak, aipaturako Europako Erkidegoko araudia kontuan hartuta, hitzurrean honako hau azaltzen du: " *Errepideko eta trenbideko*

erabilera orokorreko bidaiari-garraio publiko erregularren kudeaketa-araubidea arau honetan jasotakora egokitzen da: 1370/2007 (EE) Erregelamendua, Europako Parlamentuarena eta Kontseiluarena, 2007ko urriaren 23koa, bidaiariak trenbidez eta errepidez garraiatzeko zerbitzu publikoei buruzkoa. Horren bidez ere, indargabetzen dira Kontseiluaren 1191/69 (EEE) eta 1170/70 (EEE) Erregelamenduak. Gainera, araubide horren berariazko arauak artikulatzen eta harmonizatzen dira sektore publikoko kontratuei buruzko legeria orokorrarekin, eta indartu egiten da zerbitzuaren kudeatzailearen eta haren administrazio titularraren arteko harremanaren kontratu-izaera".

Hala, uztailaren 30eko 16/1987 Legearen 71. artikulua, oinarritzko arau gisa, honako hau xedatzen du:

"Erabilera orokorreko bidaiari-garraio publiko erregularrak Administrazioaren titulartasuneko zerbitzu publikoak dira, eta nahi duen edonork erabil ditzake, bereizkeriarik gabe, lege honetan eta lege hau betearazteko eta garatzeko emandako arauetan ezarritako baldintzetan.

Oro har, Administrazioak kudeaketa-kontratua esleitzen dion enpresak emango ditu zerbitzu horiek. Hala ere, Administrazioak zerbitzu bat zuzenean kudeatzeko aukera izango du, baldin eta bere izaeraren eta ezaugarrien arabera interes orokorrerako egokiagoa dela uste badu.

Lege honetan eta Europar Batasuneko erregelamenduan bidaiariak errepidez garraiatzeko zerbitzu publikoei buruz edo xedapen horiek gauzatzeko eta garatzeko emandako erregelamenduzko arauetan aurreikusita ez dagoen guztian, zerbitzu publikoak kudeatzeko kontratuei aplikagarri zaizkien sektore publikoko kontratazioari buruzko legeria orokorrean ezarritako arauen arabera kudeatuko dira garraio horiek."

Hortik ondorioztatzen da sektore publikoko kontratazioari buruzko oinarritzko legeriak aurreproiektuak aurreikusitako zerbitzu publikoko kontratuei eragiten diela. Ildo horretatik, Sektore Publikoko Kontratuei buruzko azaroaren 8ko 9/2017 Legearen 15. artikuluan zerbitzu-emakidako kontratua arautzen da eta horretarako honako hau ezartzen da: "zerbitzu-emakidako kontratua halako kontratu bat da non haren indarrez botere adjudikatzaile batek edo batzuek kostu bidez adjudikatzen baitiete pertsona bati edo batzuei, naturalak zein juridikoak izan, zerbitzu bat -botere

adjudikatzaile horien titulartasuneko edo eskumenekoa- kudea dezaten, haren ordaina izanik edo kontratuaren objektua diren zerbitzuak ustiatzeko eskubidea, edo eskubide hori izatea eta harekin batera prezio bat jasotzea”.

Bestalde, Sektore Publikoko Kontratuei buruzko azaroaren 8ko 9/2017 Legearen zortzigarren xedapen gehigarriak honako hau xedatzen du lehen atalean: *“Lege honek xedatutakoari jarraituz egingo da honako hauen kontratazioa: uraren, energiaren, garraioen eta posta-zerbitzuen sektoreetako kontratazio-prozedurari buruzko legeria indardunaren aplikazio objektiboaren eremuan aipatutako jardueretako bat objektu duten administrazio publikoen kontratuen adjudikazioa; eta aipatutako legeria indarduna aplikatuko da soilik zehazteko zein kontratu hartuko diren erregulazio harmonizatuko kontratutzat”.*

Horregatik guztiagatik, aurreproiektuan kontratuei buruz proposatutako erregulazioak, bai eraikuntza eta ustiapenekoak badira, bai zerbitzu publikoko instalazioak ustiatzekoak baino ez badira ere, kontuan hartu behar du arlo horretako estatu-erregulazioa (bere eskumenekoa baita), honako hauetan aurreikusitakoa: 9/2017 Legea, azaroaren 8koa, Sektore Publikoko Kontratuei buruzkoa; eta 3/2020 Errege Lege Dekretua, otsailaren 4koa, ordenamenduan sartzeko presako neurriei buruzkoa. Horren bidez, Europar Batasuneko zenbait zuzentarau txertatzen dira Espainiako ordenamendu juridikoan sektore jakin batzuetako kontratazio publikoaren eremuan, aseguru pribatuen eremuan, pentsio-plan eta -funtzen arloan, zerga-arloko eta zerga-auzietako esparruan, baita aipatutako erkidegoko araudian ere, hau da, Europako Parlamentuaren eta Kontseiluaren 2007ko urriaren 23ko 1370/2007 (EE) Erregelamenduan.

Lege-aurreproiektuak udal-eskumenetan izan dezakeen eraginari dagokionez, Euskadiko Toki Erakundeei buruzko apirilaren 7ko 2/2016 Legeak (ETEL) 17. artikuluan egiten dituen udal-eskumenen aitortpenetik eta aintzatespen horri eman behar zaion interpretaziotik abiatu behar dugu. Gai hori EABJk horri buruz ezarritako doktrinak argitzen du.

Beraz, eta kontuan hartuta Eusko Legebiltzarrak emandako legeetan (ETELen 18. artikulua) berezko eskumenak zehazteko beharra, aurreproiektuak bere 5. artikuluan jasotzen du udal-eskumena, 50.000 biztanletik gorako udalerrietan, hiri-eremuko kable bidezko garraio-instalazioen zerbitzuak ezarri, kudeatu, ikuskatu eta zigortzeko;

dagozkion gaikuntza-tituluak emateko, zerbitzuaren tarifak ezartzeko, hala badagokio, eta enpresa ustiatzaileak hiri-eremuko instalazio horiei dagokienez dituen betebeharrak betetzen direla kontrolatzeko. Era berean, bigarren eta hirugarren xedapen iragankorretan, hiri-eremuko zerbitzu publikoko igogailuak kokatuta dauden udalerrien subrogazioa ezartzen da. Igogailu horiek administrazio-emakida bati lotuta egon behar dute edo izan behar dute Eusko Jaurlaritzak erakunde emaile gisa duen posizioan, bertan aurreikusitako baldintzetan. Era berean, 50.000 biztanletik gorako biztanleria duten udalen subrogazioa ezartzen da, baldin eta haien udal-mugartean hiri-eremuko kable bidezko garraio-instalazioak badaude, administrazio-emakiden mende daudenak edo egon direnak, Eusko Jaurlaritzak erakunde emaile gisa duen posizioan.

Gauzak horrela, ETELeK ezartzen du, halaber, 18.3 artikuluan ezarritakoarekin bat, udalei eskumen propioak esleitzen dizkien legeek eta foru-arauek, baita udalei propiotzat izendatu zaizkien eskumenetatik eratorritako zerbitzu, jarduera edo prestazioen zehaztapena dakarten lege sektorial edo foru-arauen erregelamenduzko garapenek, eranskin berezi batean bilduko dute zenbatekoa den udalerrien finantza-nahikotasuna bermatzeko behar den baliabide-zuzkidura. Zuzkidura horrek ez du EAEko administrazio publikoentzat, bere osotasunean hartuta, gastu handiagorik ekarriko, salbu eta Herri Dirubideen Euskal Kontseiluak, hartarako egindako kontsultaren ondoren, baimentzen badu.

Bestalde, 112 ETELeK honako hau dio 1. atalean:” *Lege honetan ezarritako esparru materialetan udalerriei eskumen propioak esleitzen dizkien legeak edo foru-arauek, 18. artikuluan jasotako aurreikuspenak betetzeaz gainera, beti eta aldi berean, eskumen horiek beteko direla edo zerbitzuak emango direla bermatzeko behar diren finantza-baliabideak zehaztu beharko ditu*”. Eta 2. atalean honako hau ezartzen du: “*Era berean, euskal udalerrien eta gainerako toki-erakundeen autonomia-printzipioa, egonkortasun-printzipioa, finantza-jasangarritasunaren printzipioa eta nahikotasun-printzipioa bermatzeko, legearen edo foru-arauren proiektuarekin batera joango den txosten ekonomikoan, egoera berri horrek toki-erakundeen ogasunetan izango duen eraginari buruzko analisi bat ere jaso beharko da*”.

Eta egia da espedientean dagoen memoria ekonomikoan adierazten dela, hiri-eremuko kable bidezko garraio-zerbitzuei dagokienez, aurreproiektuak eskumenak ematen dizkiela 50.000 biztanletik gorako udalerriei ezartzeko, kudeatzeko, ikuskatzeko eta

zehatzeko, baita Eusko Jaurlaritzaren posizioa subrogatzeko ere administrazio-emakiden mende dauden edo egon diren zerbitzuetan. Eta, hala ere, Igeldoko eta Artxandako funikularrei dagokienez (subrogazioaren xede diren bakarrak dira, hiri bakoitzeko biztanle-kopuruari esker), adierazten da, halaber, lehena Monte Igueldo SA enpresak kudeatzen duela bere arriskupean eta kontura, eta, bigarrenari dagokionez, Bilboko Udalak aspalditik kudeatzen duela (zuzeneko kudeaketa), Funicular de Artxanda, SA sozietate kontzesionariaren titularra baita; beraz, lege-aurreproiektuak ez du eragin ekonomiko berezirik izango bietako batean ere.

Bestalde, administrazio-emakida bidez ustiatuta dauden edo egon diren zerbitzu publikoko igogailuei dagokienez (lege-aurreproiektuaren bigarren xedapen iragankorrek aipatzen ditu), memoria ekonomiko horretan adierazten da, halaber, Solokoetxeko igogailua enpresa emakidadunak ustiatzen duela bere arriskupean eta kontura. Gainera, adierazten da Begoñako eta Arangoitiko igogailuen kasuan, emakida horiek iraungita daudela enpresa emakidadunek ustiapena utzi ondoren. Ondorioz, ondorioztatzen da lege-aurreproiektuaren eragin ekonomikoa Bilboko Udalak etorkizunean aipatutako igogailuei buruz hartuko dituen erabakien arabera izango dela, eta gogorarazten du Udal horrek dagoeneko erabilera publikoko berrogeita bost igogailu kudeatzen dituela Funicular de Artxanda SA udal-sozietatearen bitartez.

Hala ere, Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoak Euskadiko Mugikortasun Jasangarriaren Lege-aurreproiektua aztertu zuenean (188/2019 Irizpena, 2019ko azaroaren 19koa), kontsulta-organo horri helarazi zion aurreko legegintzaldian, eta, orduan, kable bidezko garraioari buruzko kapitulu bat (V) zuen. Horren harira, honako hau adierazi zen (letra lodia gurea da):

"95. Kable bidezko garraioari dagokionez, ekimena abiarazi duen sailak adierazi du Igeldoko funikularra eskualdatzen diren bi instalazioetatik enpresa emakidadunaren arriskupean eta kontura kudeatzen dela, administrazioaren aurrekontuei kosturik eragin gabe. Beraz, emakida-epea amaitutakoan, eragindako udalak erabakiko du instalazioaren jarduerari eustea komeni den ala ez, baita zein baldintza ekonomikotan egin behar den jarduera hori ere; horrek ez du esan nahi, nahitaez, udalak finantza-karga berria edo handiagoa izango duenik.

96. Artxandako funikularraren kasuan, Bilboko Udala titular duen izen bereko sozietate batek kudeatzen duela aipatzen du. Udalak, bere aurrekontuen arabera, 2.433.100 euro bideratzen ditu gastu arruntera eta 252.000 euro kapital-gastuetara. Gainera, funikular horren instalazioen jabea da, eta, beraz, legea indarrean sartzeak ez du ekarriko eragin ekonomiko handiagorik.

97. Zerbitzu publikoko igogailuei dagokienez, nabarmendu behar da Bilboko Udalak ez duela horri buruzko alegaziorik aurkeztu, eta aurreproiektuak ez duela inolako eraginik hauteman; izan ere, subrogatu beharreko instalazioak emakida-erregimenean ustiatzen dira, eta indarrean jarraituko dute emakida-kontratuan ezarritako baldintzetan, administrazio-kontratazioa arautzen duen legeria eta ikuskapen- eta zehapen-araubide aplikagarria betez. Hala ere, jarduera uztearen ondoriozko kontratuaren likidazioaren zain dagoen kasuren bat dagoela aitortzen du.

98. Aurreko paragrafoan ez bezala, **kasu honetan administrazio-emakida batzuen titulartasunaren subrogazioaz ari gara, eta emakida horietan, azken inpaktua gorabehera, xedatutako neurrien eduki ekonomikoa ukaezina da. Hori dela eta, kasu honetan, gehiago zehaztu beharko litzateke eskualdatuko diren baliabide materialen balorazioa, haien finantza-egoera eta, hala badagokio, egon daitezkeen ondare-afekzioak eta finantzaketa.** Egia da ustiapen bereziak direla, eta haien araubide juridikoa behar bezala zehaztu dela, eta, kasu gehienetan, toki-administrazioak ustiatzen dituela, edo emakidadunaren kontura. Hala ere, **horrek ez du eragozten behar bezala zehaztea toki-erakundeak subrogatzen diren instalazioei buruzko finantza-eta ondare-informazioa.** Gainera, subrogazio-akordioak izapidetzeko, beharrezkoa da Euskadiko Ondareari buruzko Legearen testu bategina onartzen duen azaroaren 6ko 2/2007 Legegintzako Dekretuan ezarritakoa betetzea."

Laburbilduz, 188/2019 Irizpenean, zati batean transkribatua baita, aztertutako lege-aurreproiektuari buruz azaldutakoaren arabera (puntu honetan, bat dator orain aztertzen ari garenekin), badirudi Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoak ez duela horrenbeste erabakitzen aurreproiektuaren eranskin espezifiko batean jasotzea udalerrien finantza-nahikotasuna bermatzeko behar diren baliabideen zuzkidura (ETELen 18.3 artikulua). Gehiago arduratzen da ETEL 112. artikulua 1. eta 2. ataletan jasotako aurreikuspenak betetzeaz. Nolanahi ere, Euskadiko Toki Erakundeei buruzko Legearen 112.3 artikuluaekin batera, Eusko Jaurlaritzan ogasunaren arloko eskumena duen sailaren txosten bat aurkeztu beharko da, aurreko bi ataletan azaldutako printzipioak (18. artikuluko aurreikuspenak barne) betetzeari buruzkoa.

VI.2.- Proiektuaren testua aztertzeari ekingo diogu, azalpenean ahalik eta argitasunik handiena emateko, eta lege-aurreproiektuaren artikuluen ordenari jarraituko diogu, baina, hala badagokio, iruzkinen bat egin behar denetan soilik sakonduko dugu.

Aztertutako lege-aurreproiektuak, gorago adierazi den bezala, azalpen-zatia, 38 artikulua, xedapen gehigarri bat, lau xedapen iragankor eta azken xedapen bat ditu.

VI.2. A) Izenburua.

Izenburuak modu xehatu eta osoan adierazi behar du, baina baita labur eta zehatzean ere, araututako gaia, eta hori ekimen honetan ikus daiteke. Bestalde, adierazpen objektiboa izenburuaren gainerakoari lotu behar zaio, gaztelaniazko "de" preposizioaren bidez, xedapenak xedaren gai osoa arautzen duela uste denean, edo "sobre" partikularen bidez, gaia jorratutakoa baino zabalagoa dela adierazi nahi bada. Gainerako kasuetan, erlatibozko esaldi bat erabiliko da. Beraz, lege-aurreproiektuak bere xede den gaia guztiz arautzen duenez, kasu honetan egokitzat jotzen da "de" preposizioa erabiltzea.

VI.2. B) Azalpen-zatia.

Azalpen-zatian jaso behar dira araua egiteko arrazoiak edo horren beharra, lortu nahi diren helburuak, araua gaitzen duten oinarri juridikoak, araua hobeto ulertzeko printzipio eta ildo orokorrak, eta indarrean dagoen araudian izango duen eragina, alderdi berrienak bereziki adierazita. Azalpen-zatiak, gainera, labur jaso dezake arau-zatiaren edukia, testua hobeto ulertu ahal izateko; hala ere, ez da beharrezkoa arauaren egitura zehatz-mehatz deskribatzea. Kasu honetan, aurreko guztiaz gain, testuaren kapitulukako bereizketa egiten da. Beraz, aurreproiektuaren zioen azalpena, oro har, aurreko adierazpenetara egokitzen da.

VI.2.C) Xedapen zatia.

Aurreproiektuaren 7. artikulua 6. paragrafoaren arabera, kable bidezko garraio-instalazioak ustiatzen dituzten erakundeek bidaiarientzako nahitaezko aseguru bat sinatu behar dute, baita erantzukizun zibileko beste edozein aseguru ere, erakunde ustiatzailea ituntzera behartuta badago, aplikatzekoa den araudi sektorialean xedatutakoaren arabera.

Atal horrek, lehenik eta behin eta zalantzarik gabe, bidaiarientzako derrigorrezko aseguru aipatzen du, bidaiarientzako derrigorrezko aseguruaren araudia onartzen duen abenduaren 22ko 1575/1989 Errege Dekretuan aurreikusitakoa. Honela dio 2.1 artikulua: *"Erregelamendu honetan arautzen den aseguru nahitaezkoa da, eta pertsonen garraio publiko kolektiborako lokomozio-bideak erabiltzen dituzten bidaiari guztiak babesten ditu"*. Aurrerago, 5. artikuluan, honako hau xedatzen du: *"garraiolari orok, hartzailea den aldetik, bidaiarientzako derrigorrezko aseguru izan beharko du hitzartuta Ekonomia eta Ogasun Ministerioak banakako istripuen arloan jarduteko baimendutako edozein aseguru-erakunderekin"*. Bestalde, Erregelamendu horren 10. artikulua Bidaiarien Nahitaezko Aseguruan sartzen diren garraibideak zerrendatzen ditu, eta horien artean honako hauek daude: *"b) Pertsonak trenbidez garraiatzea helburu dutenak; halakotzat hartuko dira ibilgailuak sostengatzeko eta gidatzeko balio duen errodadura-bide finko batetik doazenak, "tren-kreamilera" deiturikoak barne, ibilgailu-ibiliak ustiapen-unitate bat osatuz; c) Trolebusean pertsonak garraiatzea helburu dutenak, baita teleferikoetan, funikularretan, teleskoietan, teleaulkietan, telekabinetan edo kable bidezko trakzioa egiten den eta errodadura-bide finkorik ez duten beste bitarteko batzuetan egindakoak ere"*.

Beraz, lehenik eta behin, ez da beharrezkotzat jotzen aurreproiektuaren 7. artikuluan errepikatzea bidaiarientzako aseguru nahitaez harpidetu behar dela, aseguru hori, oro har, pertsonen garraio publiko kolektibo guztietarako aurreikusita dagoenean, kable bidezko trakzio-bide guztiak barne, aipatutako Bidaiarien Nahitaezko Aseguruaren Erregelamenduan, abenduaren 22ko 1575/1989 Errege Dekretuaren bidez onartutakoan.

Bestalde, Lurreko Garraioen Antolamenduari buruzko uztailaren 30eko 16/1987 Legearen 21.1 artikulua honako hau xedatzen du: *"Bidaiari-garraio publiko orotan, jasaten dituzten kalteak aseguru batek estali beharko ditu, gaiari buruzko berariazko legeriak ezartzen dituen baldintzetan, betiere kalte horiek ez badaude Ibilgailu Motordunen Zirkulazioko Erantzukizun eta Aseguru Legean aurreikusitako eta nahitaez harpidetu beharreko erantzukizun zibileko aseguruaren bidez ordaindurik"*.

Beraz, Lurreko Garraioen Antolamenduari buruzko uztailaren 30eko 16/1987 Legearen 21.1 artikulua araberá, bidaiariek nozitzen dituzten kalteak estalita egon beharko dira bidaiarientzako nahitaezko aseguruan, honako arau hauetan aurreikusitako erantzukizun zibileko aseguruak estaltzen ez dituen bitartean: urriaren 29ko 8/2004

Legegintzako Errege Dekretua, Ibilgailu Motordunen Zirkulazioko Erantzukizun Zibilar eta Aseguruari buruzko Legearen testu bategina onartzen duena; eta, 1507/2008 Errege Dekretua, irailaren 12koa, ibilgailu motordunen zirkulazioko erantzukizun zibileko nahitaezko aseguruaren araudia onartzen duena. Gertakari horrek eragin du bi aseguruaren kalte-ordainen arteko bateragarritasuna ere zalantzan jartzea gertakari berarengatik, eta Auzitegi Gorenaren 1. salak, hala ere, bateragarritzat jo du Auzitegi Gorenaren urriaren 8ko 618/2010 epaiaren bidez (RJ 2010\7444) eta, batez ere, Auzitegi Gorenaren 2011ko irailaren 19ko 627/2011 epaiaren bidez (RJ 2011\6424). Nolanahi ere, aurreproiektu honen xede diren garraiobideak ibilgailu motordunen zirkulazioko erantzukizun zibileko nahitaezko aseguruaren Erregelamenduaren eremu materialean sartuta ez daudenez, aurreproiektuaren 7.6 artikulua abenduaren 22ko 1575/1989 Errege Dekretuan aurreikusitako bidaiarientzako derrigorrezko aseguruari dagokio.

Edonola ere, Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoak izan du bere iritzia emateko aukera, 269/2011 kontsulta dela eta; hain zuzen ere, Errepideko Bidaiari Garraioaren Legearen Erregelamendua onartzen duen Dekretu-proiektuari buruzkoa. Orduan, erregelamendu-xedapenaren proiektuan, artikulua bat (13) proposatu zen, bidaiarien garraio publikoko zerbitzuak ematen dituzten enpresek kontratatu beharreko aseguruari buruzkoa, eta artikulua horren lehenengo paragrafoak honela zioen: *"Errepideko garraio publikoetan bidaiatzen duten bidaiariak indarreko legeriak ezarritako nahitaezko aseguruaren estaldura izan beharko dute. Era berean, bidaiarien garraio publiko orotan, bidaiariak jasaten dituzten kalteen erantzukizuna dagokion erantzukizun zibileko aseguruak estaliko du, indarrean dagoen legeriak ezarritakoaren arabera"*. Eta Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoak, 2012ko otsailaren 8ko 22/2012 Irizpenean, gorago deskribatutako aseguruak egon daitezkeela adierazi ondoren, honako hau dio:

"106. Bi aseguru horien beharra ere eztabaidagai da; beraz, bidaiarien garraio-zerbitzuak ematen dituenak kontratatu behar dituen aseguruari buruz indarrean dagoen legeriara jotzea gomendatzen da, besterik gabe."

Aurreproiektuaren 17. artikulua, zerbitzu publikoko kable bidezko garraio-instalazioen eraikuntza arautzean, Sektore Publikoko Kontratuei buruzko azaroaren 8ko 9/2017 Legearen 256. artikulua edukiaren 3. eta 4. paragrafoetan sartzen du, zehazki, 1. eta 4. ataletan. Xedapen hori oinarritzeko araua da, eta Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoak sarritan adierazi du zer arazo sor ditzakeen arau autonomikoetan

lege-manuak errepikatzeak, bai zuzenean aplikatzekoak diren estatu-arauek, Estatuaren eskumen-titulu eskusiboen bidez emanak direlako (lan- edo prozesu-legeria), bai oinarrizko estatu-arauek, hau da, *lex repetitaren* teknika erabiltzeak. Modu horretan arautzearen ondorioak behin eta berriz azaldu dira doktrina konstituzionalean (denen erakusgarri, 135/2006 KAE, apirilaren 27koa - RTC 2006\135 -, 341/2005 KAE, 9. OJ - RTC 2005\341- gogoratzen duena). Hala ere, *lex repetita* delakoaren teknika konstituzionalki onargarria da, baldin eta bakoitzaren eskumen-eremuak errespetatzen badira eta segurtasun juridikoaren eskakizunak betetzen badira. Horrenbestez, proiektua ulertzeko eta koherentea izateko ezinbestekoak diren arau-aginduak soilik kopia behar dira Estatuko arauetara jotzeko, eta legegintza-teknika hori mezu arauemailea zehatz-mehatz eta osotasunez kopiatuz egin daiteke.

Aurreproiektuaren 19.3 artikulua idazketa nahasi samarra da. Kable bidezko garraio-instalazioen eraikuntzari eta ustiapenari buruzko kontratuak amaitzeko arrazoiei egiten die erreferentzia, eta horien artean sartzen da hasieran aurreikusitako epea amaitzea edo, hala badagokio, adostutako luzapenaren ondoriozkoa (betetzea), baita kontratua suntsiaraztea ere, Sektore Publikoko Kontratuei buruzko azaroaren 8ko 9/2017 Legean ezarritakoaren arabera. Hala ere, Lege horren 38. artikulua, hau da, azaroaren 8ko 9/2017 Legearen 39. artikulutik 44.era bitartekoetan aipatzen diren administrazio-zuzenbideko arrazoiak bat betetzen ez dutenak, honako hauen arabera: zuzenbide zibileko xedapenak; prestakuntza-egintzen edo esleipen-prozeduraren baliogabetasunaren xedapenak, horietan azaroaren 8ko 9/2017 Legearen 39. artikulutik 44. artikulura aipatzen diren administrazio-zuzenbideko kausaren bat gertatzen delako, besteak beste administrazio-zuzenbidearen deuseztasunaren eta deuseztagarritasunaren kausak; eta haren klausulak legez kontrakoak izatea. Baliogabetasun-kasu horiek ez dute kontratuak azkentzea ekarriko kasu guztietan, eta, beraz, sektore publikoko kontratazioari buruzko legeriara termino hauetan edo antzekoetan jotzea iradokitzen dugu: *“kable bidezko garraio-instalazioen eraikuntzari eta ustiapenari buruzko kontratuak amaitzeko arrazoi izango dira, sektore publikoko kontratazioari buruzko legerian ezarritako kasuez gain, hasieran ezarritako epea amaitzea edo, hala badagokio, aurreko paragrafoan xedatutakoaren arabera adostutako luzapenaren ondoriozkoa amaitzea, edo kontratua suntsiaraztea”*.

VII.- ENPRESETAN DUEN ERAGINA EBALUATZEKO TXOSTENA

Izapidetzen den araua xedapen orokorra denez, Euskadiko Ekintzaileei buruzko ekainaren 28ko 16/2012 Legearen 6. artikuluan xedatutakoa betez, zerbitzu juridikoen arauak enpresen eraketan, abiaraztean eta funtzionamenduan duen inpaktuaren nahitaezko ebaluazio-txostena egin behar dute.

Izapidetzen ari den arauaren xedea da pertsonen kable bidezko garraioak bete behar dituen printzipioak eta helburuak ezartzea, garraio publikoko instalazioak instalatzeko eta ustiatzeko administrazio-araubideak ezartzea, horiek ikuskatu eta kontrolatzeko araubidea ezartzea, eta horien zehapen-araubidea ezartzea.

16/2012 Legearen xedea da, 1. artikulua araberan, *"enpresa- eta ezarpen-askatasuna eta zerbitzu-jardueretara iristeko eta horietan aritzeko askatasuna bermatzea"*, eta, horretarako, administrazio publiko guztiak behartzen ditu *"ekintzaileei alferrikako kostu burokratikoak ezartzen dizkieten erregulazio guztiak saihestera, baita jarduera ekonomikoari pizgarriak kentzen dizkieten legeria konplexuak ere"*.

Testuinguru horretan, esan daiteke proiektatutako arauan ezarritako izaera pribatuko pertsona fisikoek edo juridikoen instalazioak ezartzeko eta ustiatzeko prozedurek instalazioak eraikitzeko eta ustiatzeko prozesuan parte hartzen duten agente pribatuentzako eskubideak eta betebeharrak ezartzen dituztela, baina sektore publikoko kontratazioari buruzko legeriarekin bat etorriz eta *ex novo* administrazio-baimenak edo bestelako administrazio-kargak edo Lurreko Garraioen Antolamenduari buruzko uztailearen 30eko 16/1987 Legean edo Teleferikoen emakidari buruzko apirilaren 29ko 4/1964 Legean aurreikusita ez dauden beste edozein administrazio-karga ezarri gabe. Beraz, arauak ez du enpresa-askatasuna mugatzen eta baldintzatzen, eta ez du karga gehigarriak ezartzen enpresa-askatasuna eratzeko, abian jartzeko edo funtzionatzeko.

VIII.- LEGEGINTZA-TEKNIKARI BURUZKO GAIK ETA BESTE GAI FORMAL BATZUK

Orain, aurreproiektua Gobernu Kontseiluak 1993ko martxoaren 23ko bilkuran onartutako lege-proiektuak, dekretuak, aginduak eta ebazpenak lantzeko jarraibideekin bat datorren aztertu behar da (Xedapen Orokorrak Egiteko Prozeduraren abenduaren 22ko 8/2003 Legeak berariaz indarrean daudela adierazi zuen). Gidalerro horiek aurreikusten ez badira edo Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoak horri buruzko irizpenik ematen ez badu, Estatuko araugintza-teknikari buruzko gidalerroak aipatuko dira. Gidalerro horiek Ministroen Kontseiluak onartu zituen 2005eko uztailaren 22ko bileran, eta 2005eko uztailaren 29ko BOEn (180. zk.) argitaratu ziren, Idazkariordetzaren 2005eko uztailaren 28ko Ebazpenaren bidez.

Eta esan daiteke lege-aurreproiektuaren testuak errespetatu egiten dituela lege-proiektuak, dekretuak, aginduak eta ebazpenak egiteko jarraibide horiek. Hala ere, ohar hauek egiten dira etorkizuneko legearen kalitatea hobetzeko:

- ✓ Oro har, eta aipatutako jarraibideak betez, xedapen-zatia testu artikulatu gisa eratzen da, artikulua modu sistematikoan ordenatuta, eta artikuluetako bakoitzaren edukia laburki adierazten duen titulua emanda ("artikulu bakoitza, ahal den neurrian, bere edukia laburki adierazten duen titulu edo izen baten bidez izendatuko da. Uniformetasunaren irizpideari jarraituko zaio, hau da, artikulua guztiak edo bat ere ez izendatuko dira, titulazio partzialeko sistema bat kenduta"). Artikuluak zenbakitutako paragrafotan banatzen dira, eta paragrafotan, letra xehez adierazten dira, alfabetikoki ordenatuta. Salbuespen gisa, geroagoko azpi-banaketetara jotzen da eta, kasu horietan, zenbaki arabiarrekin joaten dira. Hori guztia, esan bezala, testu artikulatu osoan zehar ikusten da, 5. artikuluan (lau paragrafo izan beharko lituzke, eta ez bi), 19. artikuluan (6. paragrafoko bigarren esaldiak paragrafo propioa izan beharko luke, 6.a) eta 35. artikuluan (bi paragrafoak zenbakitu beharko liriateke) izan ezik.
- ✓ Eusko Jaurlaritzak ematen dituen erregelamendu-xedapenei hobeto egokitzen zaien arren, Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoari buruzko azaroaren 24ko 9/2004 Legearen 30.1 artikulua xedapen orokor guztiei aplikatu dakiekeen, lege-aurreproiektuak barne, azalpen-zatiaren azken tartekian arau-proiektuaren onarpenari buruzko aipamen bat sartuz gero, horrek irailaren 12ko

167/2006 Dekretuz onetsitako Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoaren Antolamendu eta Funtzionamenduaren Erregelamenduaren 33. artikuluan xedatutakoa bete beharko du. Horren arabera, erabili beharreko formula "ados" da haren irizpenaren arabera onartzen bada, eta "entzunda" harengandik aldentzen bada.

- ✓ Oro har, iradokitzen dugu aurreproiektuaren testua berrikustea letra larrien erabilerari dagokionez, gehiegizko eta alferrikako erabilera saihesteko. Horrela, adibidez, ez litzateke erabili behar erakundeak edo entitateak modu generikoan aipatzean (adibidez, "Administrazio publikoak", "Administrazio eskuduna", "Administrazio emakidatzailea" edo "Udalak") edo "erregistroa" erreferentzia generikoetan aipatzean. Hain zuzen ere, "Administrazioa" edo "Udala" hitzak letra larriz edo xehez idatzitako hasierako letrekin erabiltzen dira testuan, eta komeni da letra xehez idatzitako hasierako letrekin homogeneizatzea. Era berean, arau baten aipatutako zatia letra xehez idatziko da: artikulua, paragrafoa, azken xedapenetako lehena, kapitulua, atala, izenburua, liburua eta abar. Alde horretatik, saihestu egin behar dira honelako adierazpenak: "Bigarren xedapen iragankorra", "Hirugarren xedapen iragankorra", "Xedapen iragankorrak", "Xedapen gehigarria" edo "azken xedapena".
- ✓ Beste arau batzuetako aipamenek osoak izan behar dute, eduki osoa adierazi behar dute, eta hitzez hitzezkoak izan behar dute, hau da, izen zehatza adierazi behar dute. Osagarri gisa, Estatuko araugintza-teknikari buruzko jarraibideek (V. Gehigarria, a) letra, 3. gomendioa), oro har, xedapenen izenburuak letra xehez idaztea proposatzen dute, baina salbuespen batzuk onartuta, hala nola ordenamenduaren lege-erreferente handiak. Ildo horretatik, "Abuztuaren 25eko 2488/1978 Errege Dekretua", "Apirilaren 7ko 2/2016 Legea" eta "Teleferikoei buruzko apirilaren 29ko 4/1964 Legea" azalpenen zatian egiten diren aipamenak zuzentzea proposatzen da, eta haien ordean honako hauek jartzea: barnealdearen, turismoaren, jarduera gogaikarri, osasungaitz, kaltegarri eta arriskutsuen eta garraioen arloetan Estatuko Administrazioak dituen eskumenak Euskal Autonomia Erkidegoko Kontseilu Nagusiari eskualdatzeari buruzko abuztuaren 25eko 2488/1978 Errege Dekretua; Euskadiko Toki Erakundeei buruzko apirilaren 7ko 2/2016 Legea; eta Teleferikoen Emakidari buruzko apirilaren 29ko 4/1964 Legea.

- ✓ Euskal Autonomia Erkidegoko Administrazio Orokorraren Aurreproiektuaren 19.5 artikuluan, "Sektore publikoko kontratuen araudia" delakoaren aipamena zuzendu behar da.

Lege-aurreproiektuak hizkera ez-sexista zuzen erabiltzen du, Emakumeen eta Gizonen berdintasunerako otsailaren 18ko 4/2005 Legearen 18.4 artikulua arabera.

IX.- ONDORENGO IZAPIDETZEA

Lege-aurreproiektua behin betiko onartu arte jarraitu beharreko izapidea behar bezala garatuta dago hasteko aginduan.

Horri dagokionez, hala ere, Euskadiko Tokiko Gobernuen Batzordearen txostenaren norainokoa aztertu behar da, agindu horretan aurreikusita baitago Euskadiko Toki Erakundeei buruzko apirilaren 7ko 2/2016 Legearen 91.1 artikulua esparruan.

Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoak 2019ko uztailaren 10eko 126/2019 Irizpenean baloratu du txosten horren norainokoa, eta interpretazio desberdinak egin ditu beste arau-proiektu batzuk izapidetzean. Honela baloratu du:

"84. Aurreratu dugun bezala, Euskadiko Tokiko Gobernuen Batzordeak egindako txostena, horren helburua eta ondorioak berariaz aztertu behar dira.

(...)

90. Bada, Batzorde Juridiko honek uste du, ETELen barne-koherentziari eta 1. artikuluan azaldutako helburuari erreparatuta, "Udal-eskumen propioak soilik" esamoldeak ez duela baztertzen sektore bat antolatzen duen araudi sektoriala alerta goiztiarreko mekanismotik, eta, kasu honetan bezala, eskumenak autonomia-erkidegoko administrazio-mailen artean antolatzea ezartzen du. "

Beraz, Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoaren ustez, ezin da zorrotz interpretatu alerta goiztiarreko organo gisa jarduten duen Euskadiko Tokiko Gobernuen Batzordearen txostenaren eremua, eta, arau-maila eta proposatutako erregulazioak udal-eskumenetan duen eragina kontuan hartuta, egokia da haren txostena ETELen 90. artikuluan ezarritakoaren esparruan aintzat hartzea.

Planteamendu horren arabera, hori izango da Euskadiko Tokiko Gobernuen Batzordeari dagokion prozedura-unean eskatu beharreko txostenaren irismena.

Hori da informatu behar duguna, betiere Zuzenbidean oinarritutako irizpide hobearen mende.

Vitoria-Gasteiz,

SINADURA ELEKTRONIKOA:
AHOLKULARITZA JURIDIKOA
ZERBITZU ZUZENDARIA